

O B S A H.

Dil I.

Všeobecný přehled literárního hnutí XIX. stol. a historie kritiky.

Hlava první. I. Společenské hnutí v Rusku před Alexandrem I.

Zmínka o staré době ruské literatury před reformou Petra Vel.; vliv Petra Vel. na osvětu ruskou. První uměli básníci: Kantemir, Treďjakovskij. II. Literárně-vědecká činnost Lomonosova; Sumarokov. III. Doba Kateřiny II., její literární činnost. Rozkvět satirických časopisů Fon-Vizin. *Léiklassicismus* a jeho zástupcové. Svobodní zednáři a náboženství mystikové. IV. *Sentimentální směr v ruské literatuře*. N. Karamzin, životopisná data. V. Aesthetické, VI. politicko-spoločenské a filosofické názory Karamzinovy. Jeho reforma spisovného jazyka, sblížení s obcovaním jazykem. Odpůrcové i obhájcové reformy té. Šiškov.

Hlava druhá. I. Romanticko-liberální a mysticko-konservativní směr vlády Alexandra I. Tajné spolky a tajná politická literatura. II. *Romanticismus* evropský jako reakce proti lížklassicismu. II. Žukovskij, otec „německého romantismu na Rusi.“ III. *Byronismus*, nadšení Al. Puškina byronismem. Puškin na půdě samostatné tvorby. IV. Reakce po vzbouření dekabristů za Mikuláše I. Úřední národnost a kvasné vlasteneckví. Patriotická a konservativní literatura. Hr. Rostopčin, S. Glinka, Greč, Bulgarin. Smutný stav petrohradské žurnalistiky. VII. Senkovskij. Kvasné vlasteneckví Kačenovského, Ševrejeva, M. Pogodina.

Hlava třetí. I. Ruská kritika na počátku 19. stol. *Kritika stylistická* v době Karamzinové. Merzljakov a jeho *theoreticko-srovnávací methoda v kritice*. Strojev, Viazemskij, Bestužev-Marlinskij a jeho „romantická“ kritika Almanach *Poljarnaja zvezda*, ohnisko romantismu. II. N. Polevoj, jeho *Moskovskij telegraf* a počátek publicistické kritiky. III. Skeptik Čaadajev a jeho první »Filosofický list«. IV. Druhý »Filosofický list«. V. Kroužky Schellingovců. M. G. Pavlov. VI. Kníže Odojevskij. Časopisy doby té a jejich pronásledování přísnou cenzurou. Veněvitinov a *Moskovskij Věstnik*, *Europejec* IV. Kirjevského. VII. Nadeždin, jeho *Teleskop*, boj proti romantismu i vlivu Byronovu a horlení pro samostatnou poesii národní.

Hlava čtvrtá. I. Přenesení duševního hnutí v polovici třicátých let z kruhu velkosvětských do kruhu střední šlechty venkovské. Krásnilství. II. Kroužek N. V. Stankeviče a kroužek Al. Hercena i jejich směr. III. Vliv kroužků na život ruský a literaturu, IV.—V. na literární mravy a poměry. VI. Reforms, již v literatuře provedla *Biblioteka dlja Čtenija* a boj Bělinského s Ševrevem strany honoráře.

Hlava pátá. I. Bělinskii, zástupce progressivního hnutí třicátých a čtyřicátých let. Životopis Bělinského. II. Vliv kroužku Stankevičova na Bělinského a jeho pojmy v první době kritické činnosti. III. Nadšení kroužku Stankevičova Hegelovou filosofií a vliv její na názory Bělinského. IV. Bělinskij hlásá čisté umění. V. Bělinskij v Petrohradě hlásá umění pro život, umění užitečné. VI. Přechod Bělinského do táboru levých Hegelovců, negativní charakter spisů

Bělinského po r. 1843. a VII. nedostatek určitých názorů na positivnost a naturální školu.

Hlava šestá. I. Společensko-politické hnutí druhé polovice čtyřicátých let a teorie tendenčního umění. *Národnost'* jako základní idea nové doby literatury. II. Ustanovení mezníků nové doby ruské literatury. III. Mladé pokolení čtyřicátých let, první záblesky reálného myšlení. IV. Hnutí aesthetických idej po smrti Bělinského. V. N. Majkov, V. jeho aesthetická teorie a VI. názor o vztahu národnosti k osvětě. VII. Rozvoj vědeckých studií národnosti. Historické studie národnosti a studie Slovanstva. VIII. Nová škola historická, národopis.

Hlava sedmá. I. Obraz reakce po r. 1848. a účinek její na literaturu. Prísnost cenzury, zákaz publicistiky a politiky v novinách, bezbarvitost a bezcharakternost časopisů. II. Převládání speciálně vědeckých článků a bibliografie v časopisech. Charakter tehdejší belletrie. Bezmyšlenkovitosť tehdejší polemiky mezi časopisy a satiry. III. Byrokratictí opportunisté v Petrohradě a žurnalistika paděsátých let. IV. Petrohradští kritikové paděsátých let: *Družinin* a *Annenkov* jako zástupci opportunistů. V. Charakter jejich kritiky. VI. Ukázky ze statí Al. Družinina i Annenkova. Návrat k teorii čistého umění.

Hlava osmá. I. Moskevská opposice proti petrohradské byrokraci. Hnutí v slavjanofilském táboru. Rodokmen slavjanofilství. II. Moskevské kroužky třicátých let; poměr slavjanofilů k západníkům. Filosoficko-romantický charakter školy a její časopisy. III. Životopisy Ivana i Petra Kirjejkovských, Chomjakova, Samarina, Valujeva, Konstantina i Ivana Aksakovů. IV. Theologické zásady slavjanofilstva, rozvíjet IV. Kirjejkovský a Chomjakovem. V. Historické a společenské ideály slavjanofilstva podle K. Aksakova. VI. Demokratické tendenze slavjanofilů, pronásledování jejich časopisů cenzurou. VII. Zásluhy slavjanofilů o literaturu, jejich kritické názory, utilitárný názor na umění u K. Aksakova i Chomjakova.

Hlava devátá. I. Slavjanofinská frakce „počvenníků“ či „samobytníků“ a jejich učení dle výkladu N. Danilevského. II. Kritikové počvenníků: Grigorjev, III. jeho organická kritika, a IV. Strachov, jako hlasatel umění pro umění. V. Kočující kritikové, hlasatelé čistého umění: Almazov, Edelson, Avsějenko, Achšarumov, Markov a j. VI. Or. F. Miller a jeho literárně kritické názory.

Hlava desátá. I. Procitnutí ruské společnosti z nečinného spánku v polovici paděsátých let. Pirogov a jeho „*Otzázy života*“. II. Epocha znovuzrození reform, oživení v literatuře. Usvědčovací směr literatury. Skvělá doba ruské žurnalistiky. Boj mezi Katkovem a Herzenem. III. Trojí proud v sedesátých letech a dvě doby epochy této. Politický charakter hnutí před r. 1861. Hnutí aesthetických idej, přechod od kritiky aesthetické k publicistické, utilitární. N. Černyševskij. IV. Jeho dissertation: „Aestheticke vztahy umění ke skutečnosti“. V. Dobroljubov, typický zástupce první doby hnutí sedesátých let. VI. Jeho filosoficko-náboženské a mravní názory. VII. Aestheticke názory, zárodky zavrhování umění. Otázka o národnosti v literatuře. VIII. Publicistický charakter kritiky Dobroljubova, IX. jeho víra v mohutnost prostého lidu. Odpory v jeho úsudcích. Rozmanitost literární tvorby jeho.

Hlava jedenáctá. I. Individuálně mravní charakter hnutí po r. 1861. Přenesení těžiště společenského hnutí z vrstev šlechtických do tříd nižších a utvoření nového ideálu, nového hrdiny doby v podobě pracovitého dělníka. Apotheosa práce u jedné časti a II. sensualismus u druhé časti mladého pokolení. Význam pokrokářského *Sovremenniku* a *Rusského slova* i boj jejich proti konzervativnímu tisku, hlavně proti *Russkému Věstniku* a III. románu Turgenevova „*Otcové a děti*“. IV. Typický zástupce mladého pokolení druhé polovice sedesátých let Dm. Pisarev. Jeho životopisná data. V. Aestheticke názory Dm. Pisareva, zavrhování všeho umění; VI. mravní ideál Pisarevův v obraze typu Bazarova. Jeho teorie egoismu. VII.—VIII. Uznání studia věd přírodních jako hlavního prostředku všeobecného pokroku.

Hlava dvanáctá. I. Hlavní stoupenci publicistické kritiky: Antonovič, II. N. K. Michajlovskij, III. N. Šelgunov, V. Golcev, Cebriková, Protopopov, Tkačev (Nikitin), Pypin. IV. Reakce proti čisté publicistické kritice; eklektický směr kritiky. N. Solovjev, Al. Skabičevskij. V. Aestheticke názory Skabičevského. VI. K. Arsenjev i jeho kritická činnost; V. Burenin, M. Gromeka a j. VII. Reakce let sedmdesátých. Revolucionářské kvašení vedle rozkvětu praktického

podnikatelského. Vítězství praktického realismu nad theoretickým idealismem v letech osmdesátých. Pochmurný pessimismus mladší generace vedle don-juanského sensualismu. Kult lidu. *Návrat k čisté æstheticke kritice* (Andrejevskij, Volynskij a j.).

Dil II.

Belletrie.

Hlava první. I. Různé směry v ruské belletrii před Gogolem.

Chudoba původní belletrie před Karamzinem. *Sentimentálnost' Karamzinových Listů*, nedostatek vážného obsahu. II. *Bědnaja Liza* a její nedostatky. III. Přivrženci sentimentálního směru v belletri: VI. Izmajlov, Šalikov a j. Boj proti zaplavování literatury sentimentálními povídkaři. IV. *Mrvopisné a mrvoučné romány a povídky*: *Ergenij*. Al. Izmajlova, t. zv. »východní povídky« Benického. V. Narěžný, předchůdce Gogolův, a jiní zástupcové mrvoučné belletrie.

Hlava druhá. I. Vliv francouzského romantismu na belletri ruskou.

B-stužev Marlinskij, jeho literární činnost a její nedostatky. II. VI. Odojevskij. III. Gré, Senkovskij, IV. Pogodin a Polevoj. V. Spisovatelky první polovice tohoto století: Izvěkova, Žukova, Hahnová. VI. Počátky ličení skutečného života. Puškin, jeho *Pověsti Bělkina* a jejich význam. *Dubrovskij*.

Hlava třetí. I. Historický román v první polovici 19. stol. Hist. povídky

Karamzinovy. Narěžný a jeho *»Bursake«*. II. Romantické hnuty, úspěchy dějepisectví i záliba občanstva ve studiu ruských dějin. Historické povídky Puškinovy, jejich vzorná objektivnost. III. Gogol a jeho *Taras Bulba*. IV. Duševní stav prostého lidu v letech třicátých, jeho literární vkus. V. Zagoskin, jeho *Jurij Miloslavskij* a příčiny jeho úspěchu. VI. Bulgari a úspěch *Petra Vyžigina*. VII. Lažečnikov, jeho romány (*Poslední Novik*, *Ledjanov dom*, *Basurman*) a jeho západnictví, liberalismus. VIII. R. M. Zotov. IX. Kukolník, jeho nenadálé povznesení a brzký pád; charakter jeho románův a povídek. X. Zaplavení literatury třicátých a čtyřicátých let historickými povídkaři. Masalskij.

Hlava čtvrtá. I. Sblížení ruské belletrie s životem. II. Gogol, data životopisná.

Jeho dětství, doba studií, první pokusy literární. *Večery*. III. Vliv Puškinův na Gogola, jeho učená kariéra. *Arabeski*, *Mirgorod*. Význam novell z maloruského a petrohradského života. IV. Nepřijemnosti, jež mu nadělal *Revisor*. Gogol v Římě. *Mrtvé duše*. Vliv Al. Smirnové na Gogola. V. Nábožná nálada jeho. II. díl *Mrtvých duší*, *Perepiska*. Jeho duševní stav v poslední době života a jeho smrt. VI. Charakter tvorby Gogolovy, rozdíl mezi Gogolem a Puškinem. Gogol ličí hnusnost života, bědnost bědného člověka. VII. Význam *Mrtvých duší*, negativní typy Manilova, Nozdreva, Sobakeviče, Pljuškina, Korobočkové a Čičikova. VIII. Druhá část *Mrtvých duší*, pozitivní typy Bertiščeva, Uliňky, Kostanžoglo, Murazova. *Vybraná místa z listů k přátelům*.

Hlava pátá. I. Velký svět v ruské literatuře. Protest proti hnusnosti velkosvětského života. *Hrdina naší doby* od M. Lermontova. Paralela mezi životem prostých lidí a životem vzdělaného světa. Typy Pečorina, Grušnického.

II. N. Pavlov a úspěch *Tří pověstí*. VI. Sologub. III. Smysl jeho dilettantské literární činnosti, jeho *Tarantas*. IV. Zaplavení belletrie čtyřicátých a padesátých let velkosvětskými povídkaři. Vonljarijskij, Družinin a jeho *Pavlinka Saksová*, dotýkající se otázky manželského rozvodu, Stankevič, Turová, Rostopčina, Pavlova, Panajeva. V. Román ze života středních a nižších kruhů městských. Panajev, Kudrjavcev, Butkov.

Hlava šestá. I. Charakteristika školy belletristů čtyřicátých let a její význam.

II. Turgenev, hlava školy této, jeho dětství, doba studií. III. Turgenev v Berlíně. První pokusy literární: básně a *„Lovcovy zápisky“*. IV. Známost s paní Viardotovou a její vliv na Turgeneva; jeho život v cizině a smrt. V. Antiromantické povídky a *„Lovcovy zápisky“* i jejich význam. VI. Stat: *Hamlet i Don Quijot*, *Dennik zbytečného člověka*, *Rudin*, *Slechtické hnízdo* a j. povídky padesátých let. VII. *V předvečer* a *Otcové i děti*. VIII. *Dým*, *Nov* a poslední povídky. IX. Význam IV. Turgeneva jako umělce. Jeho politické a æstheticke názory.

Hlava sedmá. I. IV. Al. Gončarov, jeho dětství, vychovávání, první pokusy literární. II. Duševní fysiognomie, Gončarova, charakter jeho talentu, rozdíl

mezi Turgenevem a Gončarovem. III. „Obyčejný příběh. IV. „Fregat Pallada“. V. „Oblomov.“ VI. „Obryv“ a poslední díla.

Hlava osmá. I. Fedor Dostojevskij, jeho dětství a vychování. II. Život před vyhnanstvím. „Chudí lidé“. III. Život ve vyhnanství. IV. Vliv života toho na tvorbu Dostojevského. Život další, vydávání časopisů. V. Poslední léta života F. Dostojevského. VI. Světový názor Dostojevského, charakter tvorby. VII. Rozdíl mezi Dostojevským a jinými belletristy čtyřicátých let. Typy Dostojevského. VIII. První doba literární činnosti Dostojevského, „Chudí lidé“. „Ponižení a uražení“. IX. Dostojevskij jako publicista i kritik, „Dnerník pisatele“. X. Druhá doba činnosti Dostojevského, „Zločin a trest“, „Bratři Karamazovy“.

Hlava devátá. I. Hr. Lev. N. Tolstoj a rozdíl mezi ním a ostatními belletristy této školy. Dětství jeho, vychování a počátek literární činnosti. II. Charakteristika „Dětství, chlapectví a jinoštvi“. „Comme il faut“; pohrdání lidem. Základní idea prací Tolstého. III. Nechljudovština, theoretické uznání rozumu odpovědnosti před prostým lidem selským, první krok k úctě před krásou duše lidu. „Kozáci“, obrázky ze života válečného. IV. Nadšení dobou znovuzrození ku konci padesátých let. Holdování čistému umění. První odjezd na západ, první sklamání v civilisaci evropské. Život v Jasné Poljaně. V. Paedagogická činnost Lva Tolstého. Literatura — umělé využitkování lidu. VI. Prvních patnáct let manželského života Tolstého. Spisovatelské drama, „Vojna a mír“. Pierre Bezuchij, Platon Karatajev. VII. Filosoficko-historické názory Tolstého. Tiché, trpělivé hrdinství Kutužova a prostých vojáků. VIII. Duševní převrat Tolstého a spojení tohoto převratu s dřívějším tokem myšlenek Tolstého. IX. „Anna Karenina“. X. Učení Lva Tolstého, jeho povídky pro lid. XI. Odpor v učení Tolstého, „Kreutzerova sonata“.

Hlava desátá. I. S. T. Aksakov; jeho životopisná data, počátek literární činnosti. II. Charakter jeho tvorby, „Rodinná kronika“. III. Al. Hercen a jeho román „Kdo viní?“ IV. Dm. V. Grigorovič, charakter jeho literární činnosti. V. Al. F. Pisemskij, jeho životopisná data, román „Tisíc duší“, charakter první doby jeho literární činnosti. VI. Povídky ze života lidu a „Vzbouřené moře“. VII. M. V. Avdějev. VIII. Chvočinská (Krestovskij-pseud.).

Hlava jedenáctá. I. Belletrie ze života lidu. Sentimentální pohlížení na lid; Karamzin, Pagodin, Veltmann. II. Studium národního života, Dal, Kvítka-Osnovjanenko. III. Idealisticko-soucitné a lidumilné pohlížení na lid, odsuzování nevolnického postavení lidu ve společnosti spisovatele čtyřicátých let (Turgenevem, Grigorovičem). Al. Potěchin. IV. Iv. Kokorev, Marko-Vovčok. V. Posměšně negativní pohlížení na lid, Gorbunov, Slavutinskij, N. Nspenskij a VI. Slěpcov. VII. Úřední studium života lidu. S. Maksimov, Grig. Danilevskij. VIII. Melnikov-Pesčerskij. IX. Objektivní studium života lidu. Jakuškin.

Hlava dvacátá. I. „Belletristé národnici“ z raznočincův a vnesení nového ducha v líčení života lidu. Forma jejich povidek. Rěšetnikov — fotograf života lidu. „Podlipovci“, kresba života divochů v jejich prvním styku s městem. II. Levitov, malíř městského chudobného lidu. III. Naumov, ochránce pravdy, uraženého lidu, protestujícího proti křivdám. IV. Studium základů národního života, obštiny, arteli, rozdílu mezi venkovem a městem. Rozdíl mezi Gl. Uspenským a Zlatovratským. Životopis Gl. Uspenského, charakter jeho tvorby. VI. První doba jeho činnosti, líčení života raznočinců v městě. VII. Druhá doba jeho činnosti, líčení života venkovského lidu. „Vlast země“ a další práce Gl. Uspenského. Negativní pohlížení na lid. VIII. N. Zlatovratskij a jeho „Ustoji“. Charakteristika jeho činnosti. Idealisticko-optimistické pohlížení na lid. IX. Kult vesnice pod vlivem idej L. Tolstého. Petropavlovskij-Karonin, Ertel a X. Mačet. XI. Fotograficky věrné líčení lidu; Salov. V. Dmitrijeva, F. Nefedov, Astyrev a jiní „belletristé národnici“ poslední doby.

Hlava třináctá. I. Publicistická, tendenční belletrie liberálního tábora. Saltykov-Sčedrin, jeho dětství, odpor k nevolnictví, doba studií. II. První literární pokusy prosou. Vyhnanství, návrat, poslední lata jeho života. III. Saltykov jako literát a redaktor i jako satirik. IV. Jeho populárnost v Rusku, příčina neúspěchu jeho spisů v cizině. Povšechný obsah i forma jeho satir, charakter jeho tvorby. V. Líčení života nečinné intelligence čtyřicátých let. Obvňovaci, usvědčovací literatura i „Gubernské náčrty“. VI. Studium satir Saltykova ve spojení se změnami hnutí života ruského. Doba „znovuzrození“, „zmatek“, který způsobil. VII. Šlechta po reformě, nový způsob, napraviti špatný finanční stav v letech sedmdesátých. „Páni taškenci“, „Pompadourí a Pompadourky“. VIII. Analysa

pokrytectví, lúpičství a vydřidoušství (*„Dobrě myšlené řeči“*, *„Páni Golovlevi“*) IX. *„Ve středu odměrenosti a důkladnosti“*; převládání tragického prvku v posledních pracích proti satiricko-komickému v dřívějších spisech. Opakování starých motivů. X. Seslabení politicko-tendenčního prvku v plodech let osmdesátých, hluboký zármutek nastoupil v nich místo sarkastického smíchu. Saltykov psycholog. *„Drobotiny života“*, *„Pohádky“*, *„Pošechnoskaja starina“*.

Hlava čtrnáctá. I. *Pomájlovskij*, jeho životopis. II. Charakteristika jeho prací literárních: *„Měšťanské šestí“*, *Molotov“* III. Úpadek belletrie tendenční v liberálním táboru. Vznik idealistické školy belletrie *Rusského slova*. Al. K. Šeller-Michajlov, charakteristika jeho románů. IV. Zasodimskij, Bažin, Fedorov-Omulevskij, Pr. Lačinová-Létnov, K. Staňkovič, Dm. Giers. V. Charakteristika mírně liberální belletrie. Achšarumov, Evg. Markov. VI. P. Boborykin. VII. Vas. Nemirovič-Dančenko. VIII. Terpigorev-Atava, Lejkin, Michnevič. IX. Kuščevskij, S. Smirnová.

Hlava patnáctá. I. Charakteristika konservativní belletrie, její šablona. II. V. Kljušnikov. III. Léškov, jeho román *Nekuda*, obrázky ze života duchovního, povídky mravoučné a legendy. IV. Vs. Krestovskij a jeho literární činnost. V. Bol. Markevič, Avenarius. VI. Vliv hr. L. N. Tolstého na liciení vyšších kruhů aristokratických. Avséjenko, Golovin, Stachéjev, Poznák, Djakov, Merderová-Severin.

Hlava šestnáctá. I. Historické romanopisectví v druhé polovici 19. stol. Hnuti historiografie v sedesátých letech. II. Historické novelly N. Kostomarova. III. *„Kníže Stribrný“* hr. Al. K. Tolstého. IV. Hr. Salias-de-Tournemir-Cajev. V. Grig. Danilevskij. VI. Mordovcev, Karnovič. VII. Historické novelly Iv. S. Turgeneva i Melnikova. Zaplavení belletrie historickými romány. Vsev. Solovjev, Suchouin, Šardin a j.

Hlava sedmnáctá. I. Nová belletristická škola, vyvolaná reakcí sedmdesátých let, její zvláštnosti. II. Novodvorskij a jeho literární činnost. III. Garšin, data životopisná; IV. charakteristika jeho povídek. V. M. Albov. VI. Barancevič. VII. Korolenko, jeho literární fysiognomie.

Hlava osmnáctá. I. Bezmyslenkovitost školy belletristů osmdesátých let, náklonnost k naturalismu, symbolismu a dekadenci. Jasinskij-Bělinskij. II. Charakteristika první doby jeho literární činnosti, povídky se společenským významem. Obrat Jasinského k čistému umění, na stranu dekadentů. III. Bibikov a jeho dekadentství. IV. Čechov, charakteristika jeho mžikově-fotografické tvorby. V. P. Gnědič, Kruglov. VI. Potapenko. VII. Mamin-Sibirjak, Tichonov-Lugovoij. VIII. Ščeglov, Maslov-Běžeckij, Dědlow, Garin, Stulli. Úpadek belletrie tendenční. IX. Povídky ze života velkého světa. Golicyn-Muravlin, V. Mikulič, Blarambergová-Ardov, Stern, Apraksin. X. Spisovatelky ženy: Olga Šapirova, M. Krestovská, Al. Vinická, Julie Jakovleva-Bezrodňá, Šabelská.

Dil III.

Básnictví.

Hlava první. I. Různé směry v básnictví na počátku 19. stol. *Sentimentalismus* Karamzina i Dmitrijeva. Životopisná data i II. charakter „lehké poesie“ Iv. Dmitrijeva. Vas. Puškin, Neledinskij-Meleckij, Šalikov, Pav. Lvov. III. *Lékiklassická poesie; satira kniž. IV. Dolgorukého, kn. Gorčáková, Nachimova. Slavnostní lyrika i umělé epos a jejich zástupcové:* Milomov, Marin, Izmajlov, kn. Širinskij-Sichmatov, Bobrov, Gruzincev, Šatrov, Chvostov. Biblická poesie F. N. Glinky. IV. *Staroklassicismus.* M. Muravjev, Ivan Muravjev-Apostol, Martynov, Merzljakov, N. Gnědič. V. *Samostatně národní směr* v básnictví. IV. *Krylov*, jeho životopis. VI. Satira Krylova v jeho novinách, komediech i bajkách. Uměleckost, národnost a mravouka bajek: jejich forma, jazyk i sloh. VII. Satira Vojejkova i kn. Vjazemského. D. Davyдов.

Hlava druhá. I. *Romantismus* v literatuře ruské. V. *Žukovskij*. Životopisný náčrt. II. Jeho činnost literární i výchovatelská. Žukovskij jako člověk. III. Subjektivnost básní jeho, jeho díla — básnický letopis jeho osobního života. Elegický tón jeho lyriky. IV. Ballady Žukovského, jeho vlastenecké básně, význam jeho překladatelské činnosti, forma jeho básni. Nedostatek národního koloritu

v plodech jeho. V. Iv. Kozlov. VI. Politicky oppoziční směr romantiků Ryléjeva i kn. Al. Odojevského. VII. K. Batuškov, životopisný náčrtok. VIII. Charakteristika jeho básní, neruský charakter jeho talentu, jeho epikureismus. Elegický tón pozdějších básní. Vnější forma jeho básní.

Hlava třetí. I. Al. Puškin, poslední romantický a první realistický, samostatně národní básník v Rusku. Děství Al. Puškina. II. Puškin v carskoselském lyciu, jeho literární pokusy z doby té. Život a činnost v Petrohradě. III. Pobyt Al. Puškina na jihu, nadšení Byromem. IV. Puškin v Michajlovském opustil byronismus a vstoupil na půdu samostatnosti, skutečnosti, realismu. V. Puškin vzdal se protestu proti stávajícímu stavu věci, stal se opportunistou. Poslední léta jeho života. VI. Anakreonský a epikurský charakter básní licejských a politických pamphletů, „Ruslan a Ludmila“. VII. Básnická činnost Al. Puškina pod vlivem Byrona i jižního podnebí. Lyriko-epické básní. VIII. „Eugenij Oněgin“, jeho umělecký, historický a společenský význam. Typy Oněgina, Lenského i Taťjany. IX. Sbírka poesie Puškinovy s životem. Historicko-objektivní názor na život. „Boris Godunov“, „Poltava“. Názor Puškinův na Petra Vel. X. Charakter umělecké tvorby Puškinovy. Puškin — básník-občan a básník-umělec. Národnost tvorby Puškinovy, forma jeho poesie a její rozmanitost.

Hlava čtvrtá. I. Vliv Al. Puškina na současné básníky. Delvig. II. Jazykov, III. Baratynskij, IV. Venetinov, Pletnev, Podolinskij, V. Tumanskij, Tepljakov, Oznobíšin, Delarju, D. Minajev. V. Básnické překlady (Guber, Grekov, Strugovščikov) a humoristická poesie (Mjatlev, Bachturin, Fedotov). VI. Hrubý vkus obecnstva třicátých let, konservativní romantismus. Benediktov a nepřirozenost, strojenost jeho básnické tvorby. VII. Žukovskij-Bernet, Al. Timofejev. Krásnilští básníci: Krasov a Kljušnikov.

Hlava pátá. I. Oppoziční charakter poesie M. Lermontova. Děství Lermontova. II. Doba studií, vliv Byrona, Schillera a j. básníků. Jinošská drama — odraz osobního života Lermontova. III. Život jeho na univerzitě a v katedrní škole. Jeho výhnanství na Kavkaz a smrt. IV. Charakter tvorby a závislost její na duševních vlastnostech i okolnostech života Lermontova. Srovnání Lermontova s Puškinem. Jednotvárnost a opakování motivů v básnické tvorbě Lermontova. V. „Demon“, „Izmajl“, „Bej“ a jiné básně lyriko-epické. VI. Subjektivnost lyrický Lermontova, vysoký pojem Lermontova o povolání básníkovi. VII. Poležajev. VIII. Ogarev IX. Básně Iv. Turgeneva, Ap. Grigorjeva. X. Básníčky ženy: Rostopčina, Pavlova, Žadovská.

Hlava šestá. I. Umělé básnictví národní. Cyganov. II. Kolcov, umělec národní písň ruské. Životopisný náčrtok. III. Charakter jeho uměleckých písni v duchu národním. IV. Nikitin, pěvec národního hofe a nouze, chudoby a nevědomosti. Životopisný náčrtok. V. Charakter jeho smutné poesie. Surikov, Drožžin. VI. Tendenční pěvec hoře prostého lidu — Nekrasov. Náčrtok životopisný. VII. Charakter jeho tvorby. Osobní, subjektivně lyrický prvek v básních jeho. VIII. Nekrasov — básník doby reflexi, čtyřicátých let a básník národního hoře. Ohnivá láska k lidu, k matce. Satirické básně, milostné písň a belletrie Nekrasova.

Hlava sedmá. I. Publicisticko-občanský, tendenční směr básníků školy Nekrasova. Jachontov, Kovalevskij, Plešejev, II. Rozkvět satirické poesie po válce Krymské. Kuzma Prutkov, Al. Žemčužníkov, Trefolev. III. Satirické básně Dobroljubova ve *Svistku*. Vas. Kuročkin a jeho *Jiskra*. IV. N. Kuročkin, D. Minajev, Almazov, Burenin a j. V. Básnické překlady (N. Berg, F. Berg, Gerbel, Michalovskij, Weinberg, Sokolovskij, Michajlov a j.) VI. Básníci rusofilští a slavjanofilští: Ševrev, VII. Tuťčev, VIII. Chomjakov, Konstantin a Ivan Aksakov, M. Dmitrijev, F. Miller, Rosenheim.

Hlava osmá. I. Básníci čistého umění. Al. K. Tolstoj, náčrtok jeho života. II. Charakter jeho poesie. III. Majkov, jeho životopisná dárka. IV. Dvě doby jeho básnické činnosti. V. Polonskij, básník lidumilnosti. VI. Fet, charakter jeho lyrický. VII. Mej. VIII. Ščerbina, Slučevskij, Kuskov, Sadovníkov a j.

Hlava devátá. I. Mladá škola básnická. Spojující články mezi školou čistého umění a školou novou: Apuchtin, II. Goleniščev Kutuzov i Andrejevskij. III. Charakter nové školy básnické. Nadson, typický zástupce pokolení konce sedmdesátých let. Příčina jeho populárnosti. IV. Frug, Vilenkin-Minskij a dvě doby jeho básnické činnosti; jeho náklonnost k symbolistům a dekadentům v druhé

době činnosti básnické. V. Vliv *symbolismu* a *dekadence* na současnou poesii ruskou, „*poesii okamžiků*“. Merežkovskij, Fofanov, Veličko, Vs. Solovjev, Balmont a nejmladší básnici, již se dosud nepropracovali k určité fysiognomii.

Díl IV.

Drama.

Hlava první. I. Úspěchy divadelního umění i dramatického básnictví na počátku 19. století. Příčiny úspěchů těchto. „Městanské drama“, melodrama, tragedie. II. Vnesení romanticko-sentimentálních prvků do tragedie. Vl. Ozerov, zdokonalení formální stránky tragedie. Katenin, Kokoškin. Uvedení dramat Shakespearových, Goetheových a Schillerových na jeviště ruské. III. Obohacení komického repertoáru kusy kníž. Šachovského, M. Zagorskina, Chmelnického. IV. Kresba skutečného života ruského, umělecko-reální směr v dramaturgii. Al. Gribojedov, životopisný nácrtek. V. Poslední doba jeho života. VI. Komédie „Hore z rozumu“ a její společensko-politický význam. Typy Famusova. VII. Molčalina, Skaložuba, Repetilova i VIII. Čackého. Umělecká stránka komedie.

Hlava druhá. I. „Boris Godunov“ Al. Puškina. Prameny, z nichž autor čerpal, základní myšlenka dramatu. II. Charakter Borise Godunova. III. Vliv Shakespearea na Puškina. Typy samozvance, Pimena. Drobná dramata Puškinova. IV. „Revisor“ Nik. Gogola, jeho společenský i umělecký význam. Obsah. V. Typy hejtmana Skvozníka-Dmúchanovského a jiných úředníků. Typ Chlestakova. Protest proti úřednímu formalismu vlády Mikuláše I. VI. „Rozuzlení revisora“, „Rozjezd po představení nové komedie“ názor Gogola samého na „Revisor“ a na význam smíchu. VII. Veliká chudoba všedního repertoáru ruského v letech třicátých a čtyřicátých. Kvásnovlastenecké tragédie a romantická dramata. Kukolník, N. Polevoj. VIII. Zaplavení ruského jeviště vaudevilly a fraškami lehkého zrna. Koni, Zotov a jiní vaudevillisté. Překlady Shakespearea.

Hlava třetí. I. Ostrovskij – tvůrce samostatného ruského národního divadla. Jeho dětství, vychování a první pokusy literární. II. Život Ostrovského po válce Krymské, vliv hnutí všeobecného na literární činnost jeho. Nedostatek hmotných prostředků, nespravedlivost divadelních kruhů k Ostrovskému. Zlepšení postavení v poslední dobu života. III. Srovnání Ostrovského s Gogolem. Všeobecná charakteristika kusů Ostrovského: jejich vzorná reálnost, klassická prostota, jasny názor světový, veselá nálada životní a samostatný názor na různé směry a proudy. IV. Světový názor Ostrovského, jeho demokratické ideály. Rozdělení typův Ostrovského na positivní, sympathické vlastence a odporné, negativní hanebníky svého života. V. Obrazy moskevského kupectva: „Rodinný obraz“, „Svoji ljudi-so-čtemja“. Negativní typ kupectva. Vliv slavjanofílského kroužku *Moskvitanina* na kusy Ostrovského, v nichž věrnost staroruským zásadám vystavuje se jako něco pozitivního, ideálního: „Sevě, drž se svého kopyta“, „Chudoba není hřichem“, „Nežij tak, jak sám chceš“. VI. Boj proti samodurstvu kupců v kusech: „Včužom piru pochmelje“, „Těžké dni“, „Není pořád masopust“. VII. Ličení sponzorů a uražených v „Chudé nevěstě“, „Šašcích“, „Prohlubni“. Typy úředníků v komeditech Ostrovského: Balzaminov, Glumov, Žadov. VIII. „Schovanka“ a „Bouře“. Paprsky světla v carství tmy: Kateřina, Kuligin, Véra Filippovna, Platon Zybkin, Meluzov. IX. Nevolníci a nevolnice, již se zaprodávají za pohodlí života. Úpadek tvůrčí síly v posledních plodech Ostrovského. Konečný úsudek o dramatické činnosti Ostrovského, o uměleckých přednostech jeho kusů, rozmanitosti themat a typů, bohatství jazyka.

Hlava čtvrtá. I. Historické drama, jeho nový politicko-spoločenský charakter. Dramata L. Meje: »Carova nevěsta« i »Pskovitanka«. II. Historická dramata Ostrovského: »Vasilisa Melentjevna«, »Dmitrij samozvanec i Vasilij Šujskij«, »Tušino«, »Kozma Zacharjič Minin-Suchoruke«, »Vojevoda«. III. Historická dramata hr. Al. K. Tolstého: »Smrt Ivana Hrozného«, IV. »Car Fedor«, V. »Car Boris«. VI. Čajev, Lažečnikov, K. Aksakov, Averkiev, Sumbatov, Burenin.

Hlava pátá. I. Nepříznivé okolnosti pro rozvoj ruského divadelního umění a dramatického básnictví v druhé polovici 19. století. Dramatické

— VIII. —

práce belletristů čtyřicátých let: IV. Turgeneva, Al. Palma, *Repertoire ze života lidu*: kusy Pisemského („*Hořký osud*“), III. hr. N. Tolstého („*Vláda tmy*“). IV. Potěchina. V. *Tendenčné společenské drama* (Potěchin, Sologub, Lvov, Ďjakonov, Suchovo-Kobylin, Černyšev, Antropov, Ďjačenko, Boborykin a j.) VI. *Škola Ostrovského*: N. Solovjev, Nevěžin, VII. Špažinskij, Vlad. Nemirovič-Dančenko, A. Fedotov, Ladyženskij, Al. Suvorin, Notovič, VI. Tichonov a j. VIII. *Rozkvét komedii lehkého zrna i frašek*. V. Krylov, Baryšev-Mjasnickij, Bilibin, Iv. Ge a j.

